

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Het Paradys Der Gheestelycke en Kerckelycke
Lof-Sangen, Op de principaelste Feest-daghen des
gheheelen Jaers**

Afhakker, Aegidius

T'Antwerpen, 1638

Passie seven woorden. Op de wijze: Blijdschap van my vliet.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55104)

Dat wy niet bederben.

Ⓞ Maria! Ec.

Passie seven woorden.

Op de wyse:

Blijdschap van my vliet.

Does heyt haert mijn hert
 Smelt en wort besweken/
 Als ick hoor met smert
 Mijn beminde spreken/
 Die om 's werelts sond'
 Wert aen 't Cruys gestagen/
 En soo menigh wondt
 Dooz ons heeft gedragen/
 Stort beneffens 't bloet/
 Als een water bloet/
 Veel bedoude tranen vocht
 Daer meed' hy voldoet/
 En ons schulden boet/
 Noch zijn liefde meer vermoght/
 Bidt als hy hangt verheven
 Vader wilt toch vergeven
 Dese menschen haer misdaet/
 Sp sijn versteent gebleven
 Dooden 't eeuwich leven/
 Maer bekennen sond' noch quaet.
 Ghy hebt noyt begeert

Eenigh

Eenigh sondaers sneben/
 Tracht dat hy bekeert
 En vooztaen mach leven/
 Als den Moordenaer
 Kende u Almachtigh,
 Riep met groot gebaer
 Heer weest mijns ghedachtigh.
 Gas u bleecke mont
 Hem vooz troost ter stont:
 Ghy sult heden by mijn zijn,
 Nae dees droebe stont/
 Heb ick u vergont
 't Eeuwigh Paradijs met mijn/
 Al waermen smaecht de vluchten
 Van ons quael en duchten/
 En ontfanght soo rijcken loon/
 Laet ons de sondt oock vluchten/
 En strijden met ghenuchten/
 Om dees opgehangen Croon.
 Die ons Godt bewaert
 Om hier naer te geven/
 Die hem op der aerd
 Sijn getrou gebleven/
 Oock int lijden niet
 Van hem sijn gheweken/
 Noch dooz geen verdriet
 In haer looy besweken/
 Blijft by 't crups oock staen
 Als wel heeft gedaen
 Een soo teere maeght vol trou/

Die met d'zuck gelaen
Roep en heeft ontsaen
Dat haer smert versachten sou:
Want als de Moeder hoorde
Sprecken dese woorden/
Vrouwe siet daer uwen Soon,
Wast of haer herte schoorzen/
En een smert dooz-boorzen/
Want zy die was ongewoon.
En te recht beclagh
Deed haer pijn verlangen/
Als sy d'zoebigh sagh
Godes gloze hangen/
Tot een schand' en spot
Van al die hem haten/
Riep/ waerom mijn Godt
Hebt ghy Godt mijn verlaten/
In soo d'zoeben schijn/
Wtgeteert van pijn/
Sonder bystant uwer macht/
Salder dan vooz mijn
Piet te binden zijn
Dat het lijden wat versacht?
Siet mijn dooz-wonde leden
Van boven tot beneden/
Sijn dooz-hackelt en dooz-sneden
Al om der menschen vreden
Heb ick dit geleden/
En daer vooz dees pers getreden.
Om dat ghy den wijn

Woght u vzienden schincken/
 Veb daerom a sijn
 Sellis& willen dzincken/
 D'alder-grootste Dorst
 Wien het al behoorden/
 Roept: Ick hebbe dorst
 Met vermoepde woorden,
 Siet hier een Soldaet
 Boos en obstinaet
 Dult een spon met gal en eeck/
 Die hy onversaet
 Dan wangunst en haet
 Men u dzoghe lippen streeck/
 O mijn Godt mijn leven!
 D wozt niet gegeven
 Dan het geen daer na ghy tracht/
 D teere leden beben
 Die haer cracht begeben/
 Want ghy hebt het al volbracht.

Verrijs-Liedt.

Op de wijze: Schoonste Larinde, &c.

Oste:

Droeve Princesse van 't woest gebieden.

Christenen schaer wilt u verblijden/
 Siet met verheugē u blijtschap aē/
 Diemen onlang& sach in swaer lijden/